

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАВЦЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редикція и Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 10 П. ПОВ.
Телефон Редикції 245-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Код: П. К. О. Львів 504060
• Балку Чеських Ляток
Прага „Діло“.
Рухомість не зберігаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВ. ЧИНИ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Плащі оригінальні англійські

ФАБРИКА ОДЯГІВ

Рот і Рудерфер

Львів, Леґіонів 3/1. (над кіном Палас)

Італія та Німеччина — нерозривна цілість.

ВЕЛИКА ПРОМОВА МУСОЛІНІЯ В ТОРІНО.

ТОРІНО, ПАТ. Зміст промови Мусолінія на основі телеграмів агенції Стефані. В неділю 14. п. м. вполудне Мусоліні вголосив прому до 120 тисяч мешканців м. Торіно такого змісту:

Пригадуйте собі — заявив Мусоліні — останні слова моєї промови, що я її вголосив в Торіно перед сімома роками. ТОДІ Я ГОВОРІВ: МАШЕРУВАТИ І ТВОРИТИ, А УЖЕДО ВІЯВІТЬСЯ НЕОБХІДНИМ — БОРОТИСЬ І ПЕРЕМАГАТИ. Питаю вас тепер, чи італійський нарід був вірний цим гаслам? (оклики маси: так). Дійсно, італійський нарід машерував і творив, боровся і перемігав. Боровся і перемігав в бою в Африці з противником, про якого найславніші англійські військові справи гарантували, що є непереможним.

Чуєте? Ці англійські гарантії тепер віну гривість деяких гарантії. Італійський нарід переміг у боротьбі з коаліцією держав, що приступили до санкцій; з коаліцією, що її змонтувала та Ліґа Націй, що спочиває нині безладна, похоронена без жалю в тому великому мармуровому мавзолею, що його збудували для неї над Леманом. Італійський нарід боровся і переміг в Іспанії поруч героїської піхоти ген. Франка проти демо-бolshevikської коаліції, що її в боротьбі буквально розторожено. ОСЬ СИґНІЗА ЦИХ СІМОХ РОКІВ: ЗДОБУТТЯ ІМПЕРІЇ, ПРИЛУЧЕННЯ КОРОЛІВСТВА АЛБАНІЇ ДО ІТАЛІЇ І ЗМІСТ НАШОЇ МОГУЧОСТІ В УСІХ ДІЛЯНКАХ.

У ХВИЛИНІ, КОЛИ ДО ВАС ГОВОРЮ МІЛІОНИ, А МОЖЕ СОТНІ МІЛІОНІВ ЛЮДЕЙ В УСІХ ЗАКУТИНАХ СВІТА, СТАВЛЯТЬ СОБІ ПИТАННЯ ПІДЛЯГАЮЧИ НАСТРОЯМ ОПТИМІЗМУ АБО ПЕСИВІЗМУ: ЧИ ЗМАГАЄМО ДО МИРУ ЧИ ТЕЖ ДО ВІЙНИ? ЦЕ ПИТАННЯ ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ЦІЛОГО СВІТА, АЛЕ ПЕРЕДОВСІМ ДЛЯ ТИХ, ЯКІ В ТЕПЕРІШНІЙ ХВИЛИНІ ВЗЯЛИ НА СЕБЕ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РІШЕННЯ НА ЦЕ ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЮ: БЕЗСТОРОННЯ І ТВЕРЕЗА ОЦІНКА ПОЛОЖЕННЯ ПОЗВОЛЯЄ СТВЕРДИТИ, ЩО ТЕПЕР НЕМАЄ В ЕВРОПІ ТАКИХ ОБШИРНИХ І ТАКИХ ГОСТРИХ ПРОБЛЕМ, ЩО ОПРАВДУВАЛИ Б ВІЙНУ, ЩО З ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ СТАЛОСЬ БІ В ЛЮДЯНИМ ХОДІ ПОДІЇ СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ. В ЕВРОПЕЙСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ ІСТНУЮТЬ ВУЗЛИ, ДЛЯ РОЗВ'ЯЗКИ ЯКИХ МАБУТЬ НЕ ТРЕБА ВІДКЛИКУВАТИСЯ ДО МЕЧА. ОДНАЧЕ НЕОБХІДНО, ЩОБ ЦІ ВУЗЛИ РАЗ НА ЗАВЖДИ ПЕРЕТЯТО, БО ДЕКОЛИ ТВЕРДА ДІЯЛЬНІСТЬ КРАЩА ВІД ДОВГОТРЕВАЛОЇ НЕПЕВНОСТІ. ЦЕ ПОГЛЯД НЕ ЛИШЕ ІТАЛІЇ, АЛЕ ТАКОЖ НІМЕЧЧИНИ, ОТЖЕ ПОГЛЯД ОСІ.

Вісь Рим—Берлін полягала довгі роки на рівноб'їжній лінії двох устроїв і двох революцій. НАСЛІДКОМ ДОГОВОРУ В МІЛАНІ І ВІЙСЬКОВОГО ДОГОВОРУ, ЩО БУДЕ ПІДПИСАНИЙ ШЕ ЦЬОГО МІСЯЦЯ В БЕРЛІНІ — БУДЕ НЕРОЗДІЛЬНОЮ СПІЛЬНОЮ ДВОХ ДЕРЖАВ І ДВОХ НАРОДІВ. Ті, які добачували в цій лінії поблажливість і припинення. Нехай ця лінія тепер заклопотана і припинена. Нехай ця лінія тепер пробує підлаштуватися смішним оманам бо дозріла фашизму ясна, а моя воля незломна. Так як дотепер і навіть більше ніж дотепер будемо разом з німцями, щоб засвідчити справу великої мрії, що є глибоким бажанням усіх

народів. Полемистів великих демократій прошу, щоб видали осуд, можливо справедливий, про це становище. БАЖАЄМО МИРУ НЕ ТОМУ, ЩО НАШЕ ВНУТРІШНЄ ПОЛОЖЕННЯ, ЯК ВІДОМО, КАТАСТРОФАЛЬНЕ (маса реагує окликами на іронічні слова промовця). ВІД 18 РОКІВ НАШІ ПРОТИВНИКИ ЖДУТЬ ДАРЕМНО ЦІЄ ОСЛАВЛЕНОЇ КАТАСТРОФИ І ДОВГО ШЕ БУДУТЬ ПІЖДАТИ. Не кермує теж нами фізичний страх ПЕРЕД ВІЙНОЮ. ЦЕ ПОЧУТТЯ НАМ ЗОВСІМ ЧУЖЕ. Тому теж в елюкубраціях деяких поверховних стратегів зпоза близького кордону говориться про легкий прохід у долину ріки По. Одначе часи Франца І. і Карла VIII. минули безповоротно. Така війна вже неможлива. Чужі наїзники від Талімоні до Форново не були в Італії щасливі навіть тоді, коли за ланцюгом Альп не було, як нині, могутнього, суцільного 45-мільйонного народу.

Мешканці П'ємонті! У славній історії ваших воєн багато пам'ятних подій, які доказують, що прохід в ролі володарів по італійській землі не є гігієнічний. Одначе тут слід поставити собі питання: чи широму бажанню миру тотальних держав відповідає так шире бажання миру великих демократій? (оклик маси: ні). Це ви відповіли. Якщо йде про мене, обмежуся до заяви, що в теперішньому стані можна про це сумніватися.

В останніх часах мапа трьох континентів зміненна. Одначе треба завважити, що ні Японія, ні Німеччина, ні Італія не захопили ні одного квадратного метра землі ні теж ніодного мешканця зпід суверенності великих демократій. Отже чим можна вияснити цю скаженню. Невже великі демократії хотіли б нам говорити, що тут входять у гру моральні скрупули? Чи не знаємо докладно метод, при допомозі яких створені їх

Ідгомін промови Мусолінія в Парижі.

Париж, ПАТ. Париські політичні кола прийняли промову Мусолінія спокійно. Преса не робить з виступу шефа італійського уряду політичної сенсації. Промову Мусолінія поміщує преса на дальших місцях і підкреслює, що ця промова є поміркована формою і змістом. Преса звертає спеціальну увагу на заперення Мусолінія, що Німеччина та Італія бажать миру. Це заперення прийняли в Парижі з вдоденням до відома.

Париж, ПАТ. Париська пополуднева преса звертає в наголовках увагу на два місця з промови Мусолінія: в Європі нема ніякої проблеми, що могла б оправдати війну; Мусоліні домагається одночасно миру і справедливості, але не каже про яку йде справедливість. Якщо відкликатися до коментарів підчас промови — пише „Парі Суар“ — то слід підкреслити, що юрба кричала: „Туніс, Корсика, Ніца“, „Тан“ у вступній статті зазначає: Мусоліні заявив, що не вважаючи на напружене міжнародне положення, нема нічого такого, що могло б оправдати війну. Якщо б це був випадок широті волі, в що хочемо вірити — пише „Тан“ — то в кожному випадку Рим і Берлін мусять признати, що організація європейської системи у Сх. Європі є таким самим давечоснядним вкладом у будову мира, яким на думку Мусолінія і Гітлера є воєнний італійсько-німецький союз.

Мін. Каспшицький виїхав до Парижа

ВАРШАВА, ПАТ. МІНІСТР ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ ГЕН. ТАДЕЙ КАСПШИЦЬКИЙ ВИІХАВ 14. П. М. В НЕОФІЦІЙНОМУ ХАРАКТЕРІ У ВІЙСЬКОВИХ СПРАВАХ ДО ПАРИЖА.

імперії і метод, яких ужитають, щоб їх утримати? Не йде про справу територій, але про зосім що іншого. У Версаю створено систему революверів, спрямованих проти Німеччини та Італії. Ця система невідклично заломилася. Тепер ролять заходи, щоб цю систему заступити гарантіями менше або більше пошукуваними, менше або більше односторонніми. Що великі демократії не віддані ширю справі миру, про це доказує незбитий факт, що вони вже почали війну. ЗАХІДНІ ДЕМОКРАТІЇ ОБМАНЮЮТЬ СЕБЕ, ЩО ЗУМНЮЮТ НАС ОСЛАБИТИ, АЛЕ ЦЕ ЛИШЕ ОМАНА. ВІЙНУ ВИГРАЄТЬСЯ НЕ ЛИШЕ ЗОЛОТОМ. БІЛЬШЕ ЗНАЧІННЯ НІЖ ЗОЛОТО МАЄ ВОЛЯ, А ШЕ БІЛЬШЕ ВІДВАГА. МОГУТНІЙ БІЛЬШОК 150 МІЛІОНІВ ЛЮДЕЙ, ЩО ШВИДКО РОЗРОСТАЄТЬСЯ І СЯГАЄ ВІД БАЛТІЙСЬКОГО МОРЯ ДО ІНДІЙСЬКОГО ОКЕАНУ, НЕ ДОЗВОЛИТЬ ЗЛОМИТИ СЕБЕ. КОЖНИЙ НАСТУП БУДЕ ДАРЕМНИЙ, БО БУДЕ ВІДБИТИЙ ЗІ ШЕ БІЛЬШОЮ РІШУЧІСТЮ. ПО РЕВОЛЬВЕРОВІЙ СИСТЕМІ ЗАЛОМИТЬСЯ ТЕЖ СИСТЕМА ГАРАНТІЙ.

Я мусів вам це заявити, бо це не в фашистських стилі викликувати надмірні надії або оманні, що розчаровують. Сильний нарід, такий, яким є італійський нарід, любить правду і дійсність. Тому буде для вас ясним, чому зброїмося постійно і шораз сильніше, щоб можна було охоронити наш мир і відбити в кожній хвилині кожну агресію, що нам загрожує.

Опісля Мусоліні обговорив внутрішні справи і підкреслив, що „італійський нарід і фашистський устрій творять нероздільну цілість“

В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, ПАТ. Промову Мусолінія прийняли тут з вдоденням. На всі місця промови у справі Німеччини звертають спеціальну увагу. З ПРОМОВИ ВИТЯГАЮТЬ ВИСНОВОК, ЩО ЖИТТЄВІ ІНТЕРЕСИ ІТАЛІЇ Є НЕРОЗРИВНО ЗВ'ЯЗАНІ З ІНТЕРЕСАМИ НІМЕЧЧИНИ.

Деяке розчарування здається викликає те, що Мусоліні не зясував ближче італійсько-німецького договору. Промови Мусолінія, який висловився за „справедливим миром в Європі“ преса протиставляє останні виступи експонентів західних демократій, в яких можна запримітити повну відсутність зрозуміння для справ, що стали життєвими для Німеччини та Італії.

В ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Промова Мусолінія не викликала в Льондоні більшого враження. Міролатні чинники не оцінюють цієї промови негативно і признають, що Мусоліні в першій своїй частині промови був настроєний мирно і розмірно поміжковано. В ЛЬОНДОНІ ПРИНЯЛИ З ВДОДОЛЕННЯМ ЗАЯВУ МУСОЛІНІЯ, ЩО НЕМАЄ В ЕВРОПІ ТАКОЇ СПРАВИ, ЗА ЯКУ НЕОБХІДНО БУЛО Б ВЕСТИ ВІЙНУ.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

У крутіжі подій.

(Від нашого спеціального кореспондента.)

Берлін, 10. травня.

Промова мін. Бека у варшавському соймі є тут все ще темою розмов. Щоправда, не приносячи несподіванки, бо зі загального тону польської преси можна було вже заздалегідь виміркувати, що Польща не піде ні на крок назустріч німецьким одностороннім вимогам, але сам факт такої, не інакшої офіційної декларації мін. Бека мав свій психологічний вплив. Перекреслив оконечно німецькі сподівання на мирову розв'язку необережно викликаного конфлікту. Правда, в німецьких політичних колах все ще говорять, що „Ес зїрд ніхт зо гайсгесесен, ві гекохт“, але тон цього говорення скептичний. Кінцевий зворот промови мін. Бека, що Польща схильна до чесних переговорів — ні в чому не порушив засадничого польського становища, яке „а ліміне“ відкидає дотеперішні німецькі пропозиції.

Ілюзії щезли, а вслід за цим конфлікт загострюється і мусить далі загострюватися, тим більше, що нема престижевої можливості відвороту. Німецька преса за старим трафаретом з дня на день підвищує тон, цим разом протипольської кампанії, німецька дипломатія напружує всі сили, щоби адобути собі на Сході якнайбільше атутів. В англійських журналістичних колах у Берліні натякають все виразніше на правдоподібність порозуміння Німеччини зі Світовими, при чому цей акт мав статися в Анкарі, де чомусь рівночасно зіхався П'ятомкін з Папенем, а Вейган вийшов з нічим... У зв'язку з цим розповідають про зовсім фантастичні плани, в яких українська територія мала б бути знову предметом політичної трансакції... Якби не було, дуже адаряє факт, що ні Гітлер у своїй промові в Райхстагу, ні німецька преса ні словом не атакують Світський Союз. Навпаки, в німецькій пресі починають проявлятися голоси, які вже отверто заперечують будьякий німецький інтерес у республіці якоїнебудь української державності. І так, дипломатичний редактор „Берлінер Берешайтунг“ твердив 8. ц. м., що Німеччина взагалі не думає про будьякий „похід на Україну“ і факт її відречення від концепції Карпатської України мав бути власне підтвердженням тої зміни політичної орієнтації. Коли взяти під увагу характер німецької преси, її глайхшальтову залежність від урядово-партійного зсередка диспозиції, то такий голос стає тим більше характеристичний. Очевидно, нельогічно було б думати, що Німеччина покинула взагалі всі свої плани на Сході, але все вказує на те, що ці плани відсунені на якийсь дальший етап. Коли правда, що Німеччина порозумілася зі Світовими, або дістала від них хочаб зобов'язання строгої нейтральності, то річ ясна — якусь рекомпенсату за це мусіла дати. Рекомпенсата безумовно речинцева до чергової розгри націоналістичного тоталізму з бальшевницьким інтернаціоналізмом. Але це прийде пізніше, — може далеко пізніше. Покищо Світи вибрали, здається, наймудрішу тактику вичікування на оконечну розгри європейських тоталізмів з т. зв. демократіями Заходу. Хтось тут мусить програти і по одній, чи другій стороні можна буде заробити.

Так міркує нині закордонна преса в Берліні, хоч не все обмірковує у своїх кореспонденціях. Бувають речі тактично невігдані, як бувають також діагнози ризиковані. До таких діагноз належить м. ін. підказування Німеччині, що хоче відновити стару Австро-Угорщину, очевидно у новій державно-політичній системі. Це останню комбінацію виправдують дуже характеристичними досуденнями на Балкані, зокрема подіями в Югославії. Загострення сербсько-хорватських відносин дуже нагадує процес розкладу чехо-словацької федерації. Подібно, як нині хорвати, так перед пів роком починали словаки. Остання подорож югославського регента Павла до Риму є мабуть також останньою спробою втримати цілість цієї держави. За яку ціну?... За приступлення разом з Мадярщиною до блоку „осі“? За признання Адріатичного Моря виключно сферою впливів та інтересів Італії?... Відповідь на ці питання повинна прийти скоро, скорше ніж можна було б думати.

А Мадярщина?.. Мадярщина слухає Італію, але ніяк не хоче слухати волю Німеччини... Бойське протекторату. Мадярщина свідома того, що лежить на шляху німецької дунайської експансії та що на погляд Німеччини по-

винна всеціло звійти в орбіту німецьких політичних і господарських інтересів. Про це довго говорив Мусоліні в Римі Герінг, це категорично заявив мадярській делегації в Берліні Гітлер. А проте є всі ознаки, що Мадярщина не пішла дотепер на всі вимоги Німеччини, а прем'єр Телекі черговий раз викрутився сіном. Він просився перед Гітлером, подібно як перед двома тижнями просився перед Чяном. Нинішня реакційна Мадярщина, тримаючись засади політичної реаскурації, заявляє вперто, що схильна в усіх напрямках беззастережно співпрацювати з німецько-італійським блоком за винятком... свого північного відтинку. Іншими словами: мадярський уряд виправдується, що не може піти на самогубну політику протиставитись настроєм цілого мадярського народу, бо це було б катастрофою режиму. У Мадярщині популярна тільки політика ревіндикації і для неї готові посвятитися цілий мадярський нарід.

Очевидно — це для Німеччини мало. Берлін якщо платить навіть не зі своєї кишені, то вимагає за це реальної вдячності. Вслід за цим Берлін останньою візитою мадярської делегації не був вдоволений, хоч зрештою ніколи не захоплювався напрямками мадярської політики. Тут твердять, що розмова Гітлера з Телекіем мала багато неприємних для мадяр моментів і велася в ультимативній формі. Вона покінчилася тим, що Телекі випросив собі час на порозуміння з Гортієм та підготування терену для майбутнього політичного переставлення рейок. Оголошене вже розв'язання мадярського парламенту та розписання нових виборів мало б бути першим кроком, що дає вільнішу руку урядові, ніби то всеціло залежному від парламенту. Всі ці мадярські вихилися називають у Берліні одверто крутіством і амисним затягуванням спішної справи. Тому останні відвідини Рібентропа в Італії мали попри заключення формального політичного і військового договору також проблему Югославії та Мадярщини. У зв'язку з цим слід рахуватися, що найближчий тиждень буде часом надзвичайно сильного натиску на Мадярщину, щоб вона виконала німецькі вимоги.

Характеристичне, що одною з точок у низці німецьких вимог супроти Мадярщини є неомов би також справа карпатоукраїнської території: Німеччині йде про признання цієї землі

автономії з українським національним змістом, як це декларували Німеччині й Італії мадярський уряд ще перед переломовим німецьким рішенням про „дезінтресма“ у справі Карпатської України.

Наскільки Вашому кореспонденту вдалося довідатись, мадярський уряд на якусь неокреслену ближче автономію Закарпаття погоджується, але щодо її національного характеру оперує вперто поняттям „волі й національного вияву автохтонного населення“. Мадярські журналісти, що приїхали були з делегацією до Берліна та з ними мав нагоду Ваш кореспондент говорити, були безперечно добре поінформовані. Вони бачать головну перешкоду у здійсненні автономії Закарпаття в українському національно-політичному сенсі, у відсутності українського населення в цій країні. Русинське — так, але українське?... Такого нема". Одно, мовляв, це було українське в Карпатській Україні — це „Січ“. Але „Січ“ — це „імпортований твір“, і — що більше — викликала вона ненависть всього населення Мадярщини до поняття „українець“, „український“. Ось об'єктивно передане мадярське становище.

Нема сумніву, що всіми вище наведеними аргументами послугоувалася також урядова мадярська делегація в Берліні, предкладаючи одночасно різні документи, що мали б свідчити про „русинський“, а не український характер Закарпаття. Що вийде з цих „українофільських“ — знову політично-калькулятивних берлінських медіацій, годі передбачити, але є всі дані, щоб дивитися на хід справи доволі скептично.

Цікаве було, що підчас побуту мадярської урядової делегації в Берліні перебувала тут також делегація останнього карпатоукраїнського уряду з президентом о. д-ром Волошином на чолі. Приїхала вона сюди на неофіційне запрошення німецьких політичних кол. В деяких сферах питали її про можливості порозуміння з мадярським урядом та про умовини такого порозуміння. У відповіді през. Волошин предловив коротке меморандум, якого зміст дається звести до засади: Карпатська Україна у федерації з Мадярщиною з власним соймом, військом, адміністрацією і т. д.

Наскільки мені вдалося поінформуватись, на цьому сугестії покищо покінчилися. Мадярська делегація відїхала до Будапешту, през. о. Волошин з трьома членами останнього уряду до Відня і Братислави.

Тимчасом політична напружена атмосфера Берліна не розладовується. Навпаки — згущується. Пущене в рух колесо подій котиться все скорше і скорше.

Роман Голіян.

Чи український часопис для дітей може пролізти крізь шкільне ігольне вухо?

Порушена на цьому місці перед кількома днями справа позашкільного виховання дітей, зокрема — дитячої літератури скриває в собі одно питання, якого широкий український загаль не знає. Цим питанням є: чому українські часописи для дітей не є шкільною владою апробовані? Як це діється, щоби легальні, цензуровані видання не мали доступу до шкіл і щоб дитина не мала змоги читати часопису, бо в школі їй позичити ані читати його не вільно? Український загаль довідується з дописів, помішуваних часто в українських щоденниках, що з бібліотек усіх державних вселюдних шкіл усунуто в 1934. р. цензуровані, отже легальні українські часописи, призначені для дітей; що учителі мають службові неприємності, коли поза школою поспробують дати українській дитині напр. „Світ Дитини“, або „Дзвіночок“; що були випадки, коли священникам відбирали право навчання релігії за те, що вони в церкві, з церковної бібліотеки позичали дітям газетку „Наш Приятель“, і т. д. і т. д. Кожне наше видавництво для дітей має в своїй практиці безліч прикладів, які підтверджують сказане. Не будемо цих прикладів множити.

Та український читач, якому доступні деякі офіційні польські пресові агенції, довідується ще одного: українські видавці ніби то не хотять апробати шкільної влади для своїх видань. Ось перед нами місячник „Нурт“, орган „полуднісно-східної пресової агенції“ з травня ц. р., в якому на стор. 702 читаємо: „Часопис „Світ Дитини“ виходить без апробати польської шкільної влади тому, що видавець не хотів погодитися на умови, пропонувані йому львівською Шкільною Кураторією. Наслідком цього того часопису не вільно розповсюджувати у школах ані його не можуть несеблячувати шкільні бібліотеки“. Ви-

ходило б, що маємо до діла з якимсь парадоксальним явищем, неможливим в умовинах середовища з господарською культурою: видавець, отже купець, сам не погоджується на найбільш поемний терен збуту свого товару. Дитяче видавництво не погоджується на поширення в школі. Тут щось не в порядку. Або у видавця в голові не все в порядку, або інформації офіційної агенції сильно шкунтляють.

Займемося тією справою ближче, бо вона цікава не лише як аномалія нашого громадянського життя. Подумати тільки: ціла величезна територія з двома Кураторіями (коли не враховувати ще поліської і краківської) і майже з мільйоном українських дітей не має ні одного апробованого видання для цих дітей! Річ сягає безперечно у саму істоту національної проблеми цієї території. Або українці ведуть якусь самогубну політику і підрипають коріні духової експансії власних дітей, або умови поширення дитячих українських видань у школі такі, що краще з них зрештою не вийде. Третьої можливості не бачимо.

Щоб не переважувати нашої статті подробицями, зрештою неістотними, згадаємо тільки дуже коротко про заходи українських громадянських чинників, які від цілого ряду літ добивалися апробати українських дитячих часописів. Ті часописи і видання можна було поширювати майже без перешкод до 1930. р. Після памятної осені 1930. р. почалися трудніші від шк. інспекторів та управителів шкіл. врешті прийшли формальні заборони. Ось так Міністерство Освіти заборонило в січні 1932. р. мати в шкільних бібліотеках видавництва „Наш Приятель“, а львівська Кураторія в березні 1934. р. без усякого попередження не лише заборонила розповсюджувати по школах усі українські дитячі видання, але й нава-

заявляють, що "випадковий" цих видань збіжних бібліотек. Очевидно, українські громадянські (батьки), політичні (УНР) і церковні чинники (Маріанське Товариство Молоді і Митрополітний Ординаріат) робили все можливе у Львові і в Варшаві, щоб добитись відклику тих заборон, та безуспішно. Мотив одної відмови на ці заходи, який дало Міністерство Освіти в квітні 1935 р., такий: "характеристичний, що наведемо його в оригіналі. Мовляв, видавництво „nie odpowiada warunkom, jakie muszą być wymagane w stosunku do czasopism, przeznaczonych dla młodzieży, posiadającej obywatelstwo polskie i otrzymującej naukę i wychowanie w Państwie Polskiem". Не зважаючи на відмови, заходи йшли далі. Нарешті в лютому 1937 р. Міністерство погодилось на апробату „Світа Дитини" і поставило при тому дві умови: 1) Редакція має подавати кожне число часопису до перегляду Кураторії в третій корекції, себто перед друком; 2) Редакція повинна у статтях брати під увагу „загально-державні справи". Треба об'єктивно признати, що ані загальне сформулювання цих умов апробати, ані їх суть не були такі, щоб їх відкинути. І Видавництво їх прийняло. Лише практика могла показати, наскільки їх можливо здійснити.

Поминаємо тут безліч прикрас, які Видавництво мусіло переходити при цензурі третьої „корекції". Стверджуємо, що друга точка, себто тематика „загально-державних справ" викликала відразу конфлікт між обома зацікавленими тут сторонами: застереження українського громадянства та державної влади. Перше число, яке мало рішити, чи признає (вонищо теоретично) апробата буде справді переведена в життя, себто проголошена в редакційному „Деннику" Кураторії, було листопадове число „Світа Дитини" з 1937 р. Редакція помістила об'єктивну згадку про день 11 листопада і його значіння для польської держави та одночасно згадала про деякі моменти з українських змагань у переломових роках 1917/18, які принесли Польщі незалежність. Вищий урядовець Кураторії, до якого належав надіти над „третьою корекцією", сказав, що його цей додаток „дразнить", з другого боку деякі органи української провінційальної і львівської преси вдарили на сполох: мовляв, видавництво вводить деморалізацію в українське прилюдне життя. Показалося відразу на підставі цієї першої спроби, що видавництво було поставлене перед проблемою, якої в сучасних умовах воно не могло розв'язати. Показалося, що вимоги контрольних органів шкільної влади йдуть так далеко у розріз з настроями українського громадянства, що в крутіж цих протилежних тенденцій видавництво мусіло б неминуче впасти. Очевидно, видавець, якому мусіло заважати на легальному доступі до шкільної літератури, до шкільних бібліотек, — старався як могла найбільше йти назустріч вимогам шкільної влади та виявляв максимум доброї волі. Але з кожним далішим числом показувалося, що поняття „загально-державних справ" у відповідних референтів Шк. Кураторії стрімче розтягалося і покривалося фактично з поняттям польського національного

Гарні і здорові зуби це вкелід від
уживаної пасти Хльородонт

патріотизму, — одночасно їх „дразнить" все, що йде в розріз з таким їх підходом, усе, чому видний український позитивізм. Не було іншого виходу: „Світ Дитини" мусів з наміреного оголошення апробати — після кількох місячних спроб — зрезигнувати.

Ще кілька слів про „купецьку" сторінку справи. Коли „Світ Дитини" помістив у 1935 р. статтю після смерті марш. П. Пілсудського, витратив в Америці 200 передплатників. Коли у 1937 р., отже в часі, де апробата була вирішена, але ще не сфіналізована, це видавництво розіслало до чотирьох Кураторій по одному примірнику свого видання з проханням поручити його в школах цих Кураторій, дістало 29 (словами двадцять дев'ять!) нози передплатників... Це досадно ілюструє „ножиці" між тим, що розпоряджують верхи, Міністерство і Кураторії, і тим, що з цих розпорядків виконують доли, вчителі, управителі й інспектори шкіл!

Одначе цим ми справи дитячих видавництва ще не вичерпали. Суть в умовах, які мають бути виконані, щоб українські дитячі видання могли дійти до української дитини за згодою шкільної влади. Що означають п'ятіські слова Міністерства Освіти, яке зв'язує ці умови з польським громадянством? Чого конкретно хочуть виконати і контрольні органи нижчої шкільної влади? Аналіз цих питань, як побачимо, доведе до самої суті польсько-українських взаємин. Вона показує теж, де зав'язаний вузол цих взаємин, відомий у політичній публіцистиці під назвою — квадратура кола. Ця квадратура кола, в якій опинилися взагалі польсько-українські відносини наслідком цілком різнного підходу до їхньої мирної налагоди, — для українських дитячих видавництв творить найбільше ігольне вухо, крізь яке вони ніяк не можуть пролізти, щоб здобути собі апробату шкільних властей та — ще більше — льояльне становище нижчих шкільних органів. Не помагає журнальчикові його льояльність супроти держави, його позитивні статтейки з нагоди державних роковин, інформування дітей про польську культуру, знайомлення їх з польською дитячою літературою і т. д. Пп. інспектори, вчителі, ба навіть сам п. цензор „третьої корекції" не можуть позбутися специфічного настрою, що його викликає просто — український журнальчик, призначений для українських дітей.

С. Т.

Гітлер закладає союз із... совітською Росією і цим шляхом зробить натиск на Польщу. Думка послужити Росією для німецьких цілей — твердить кореспондент — ніколи не покидала Гітлера, який ще перед приходом до влади заявив прилюдно, що на випадок спротиву Англії поборюватиме її при допомозі Росії, якій „жертвував" Індію й африканські колонії Англії „віддавав" Італії. Кореспондент додає, що перший крок до наближення з Росією вже зроблено.

На маргінесі цієї статті римського кореспондента „Таймса" п. (імб) пише:

„Не знаємо кількох правди в повідомленні кореспондента „Таймса". Але що це не є неможливе, то певне: Ми завжди ооронили погляду, що Гітлер у своїй політиці не кермується ніякими „твердими", „напрямними" формулами (схід чи захід) не кажучи вже про ідейні засади. Він кермується тільки і виключно бажанням здобутків і здобуває або хоче здобувати у даному моменті те, що йому видається найлегше здобути і не зважає при цьому ніякими засобами чи методами.

„Його союзи з Італією і Японією — це теж тільки такий засіб, що має принести односторонній користі Німеччині. Якби було правдою те, про що повідомляє кореспондент „Таймса", що Гітлер шукає наближення з Росією, то у теперішній хвилині це може бути маневр, щоб зробити натиск з одного боку на Польщу, але з другого боку і на Японію та склонити її, щоб заключила військовий союз із Німеччиною.

„Натиск Гітлера на Мусоліні — очевидний, але нема сумніву, що для Італії Гітлер не поведе війни, що найбільше прийде їй з допомогою у шантажуванні мирних держав."

Німеччина, Італія і Японія — каже п. (імб) наприкінці статті — з konieczności зв'язані мусять йти разом, бо мають спільні цілі, спільно змагаються до займанщини. Але на довшу мету така гітлерівська диктатура над двома іншими союзниками не втримається.

3 польської преси.

Гітлер — Сталін.

Одною зі справ, що особливо цікавлять тепер політичний світ, є питання: чи може дійти та чи дійде до союзу гітлерівської Німеччини з Східними? Відомий американський журналіст Валтер Кюренсі, що перебуває тепер у Москві, проголосив у льондонському „Спектаторі", що безпосередньою причиною димісії Літвінова була незадовільна відповідь англійського уряду з 4-го квітня ц. р. на совітську пропозицію з 16-го квітня ц. р. Ця відповідь показує, що політика збірної безпеки не має ніяких виглядів на успіх. Відхід Літвінова не означає відступлення Росії від співпраці з Англією та Францією і в ніякому випадку не означає жодних можливостей наближення між Москвою і Берліном, що Кюренсі вважає за найважливіше. Справою німецько-совітською займається п. (імб) у „Роботніку" (ч. 123 з 13-го травня ц. р.) у своїй статті „Третій Райх і Росія".

З кількох сторін — пише він — підкреслює факт, що в останній промові Гітлера не було ні слова про совітську Росію, якої він не поминав у ніякій зі своїх попередніх промов. Цей факт — на нашу думку — легко пояснити тим, що при гартуванні німецько-совітських переговорів

атака на Росію могла би вийти тільки на користь тим переговорам".

Автор наводить голос французького часопису „Евр", який у зв'язку з натяком міністра Бека у його промові про деякі німецькі пропозиції, твердить, що ті пропозиції торкалися спільного виступу проти Росії і поділу „сфери впливів" після переможної кампанії. Німеччина взяла би Україну і Кавказ, Польща дістала би Білорусь і балтійську „область".

„Отже це була — пише п. (імб) — пропозиція втягнути Польщу до війни проти Росії, пропозиція, що йшла по думці гітлерівської „лебенсрамової" програми яка в європейському Сході бачить головний напрям німецької експансії. Що Гітлер хотів послугуватися Польщею, як знаряддям до здобуття „лебенсраму" — це аж надто зрозуміле."

Далі автор наводить вістку римського кореспондента льондонського „Таймса", що „в добре поінформованих політичних колах Італії міркують, що Гітлер не вхопить за війну з Польщею, але пристосує австрійсько-чехословацьку тактику, яка принесла йому такі успіхи. Але якщо ця тактика не вдалася зотеперішніми засобами, то

Вовни
шовки
полотна
купуємо

в українській фірмі
„МАНУФАКТУРА"

Львів - пл. Капітульна - 3

ГЕРІНГ ВЕРТАЄТЬСЯ ДО НІМЕЧЧИНИ.

РИМ, ПАТ. Марш. Герінг вернувся з прогулянки пароплавом Гуаскара до Ліворна, відклав відіхав поїздом до Німеччини.

ПОВОРОТ РІБЕНТРОПА.

БЕРЛІН, ПАТ. В суботу вернувся до Берліна мін. Рібентроп.

„Туреччина зайняла місце по боці Англії“.

ЗАЯВА ТУРЕЦЬКОГО ПРЕМ'ЄРА.

КНЕЦЬ НЕВТРАЛЬНОСТІ.

АНКАРА, ПАТ. Турецький прем'єр Рефік Сейдам виступив на засіданні народних зборів велику промову у зв'язку з англо-турецькою спільною декларацією. Він ствердив, що тепер турецька політика намагається забезпечити мир, тримаючись суворої неутральності супроти конфліктів, які повставали у світі. Але тепер ці конфлікти дійшли вже до Балкану, справа безпеки на Середземному Морі безпосередньо торкається Туреччини. Турецький уряд станув перед питанням, яке безпосередньо торкається національної безпеки, тому не може далі зберігати байдужої неутральності.

СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ.

Туреччина бажає, щоб усі держави, заінтересовані на Середземному Морі, уважали це море спільною батьківщиною. Устійнений порядок на Середземному Морі, де ніхто не мав би гегемонії, є передумовиною безпеки Туреччини.

В таких умовах матимемо найбільше шансів оминати війну, якщо прилучимося до держав, які об'єднуються для справи миру, у мирній співпраці, але які не заважаються перед війною, коли це буде необхідно.

„СПІЛЬНОТА МИРА“.

Тому домагаємось апробати народних зборів, щоб зайняти місце по боці Англії у спільноті мира й оборони безпеки. Це об'єднання не є звернене проти ніякої держави, не хоче нікого оточити.

Туреччину лучить з Англією тривка приязнь та одностайність поглядів.

Та спільнота поглядів зазначилася тим виразніше, коли випадки в Європі викликали неспокій на Балканах. Тоді почалися спільні консультації, які довели до переконання, що для мира і безпеки обох країв мусять злучитися до тіснішої і тривкішої співпраці.

Опісля Рефік Сейдам відчитав текст декларації, такий самий як Чемберлен у палаті громад, та підкреслив, що Туреччина прив'язана до мира, але не заважається виступити збройно в обороні спільних прав та інтересів.

ФРАНЦІЯ І ССРС.

У справі подібного договору йдуть переговори з Францією; мабуть його вдасться небагато заключити.

З ССРС, як зі заприятеленим сусідом, підтримує Туреччина тісний контакт. Підчас відвідин Пат'юмкіна стверджено, що погляди обох урядів на майбутню політичну лінію годяться.

БАЛКАН.

Прем'єр вірить, що взаємини між заприятеленими балканськими державами будуть розвиватися в дусі традиційної широти в рямах балканської антанті. Балканський блок боронитиме балканські інтереси, в майбутньому може матиме нагоду поширити свої завдання.

ПОСТАНОВА ПАРЛЯМЕНТУ.

Після промови нац. збори одноголосно заапробували англо-турецьку декларацію; за нею голосували всі прийвні 353 послы.

БРИТИ ЧАСТУНІ БУНТ ДИПЛОМАТІЙ.

ПОСТАНОВИ АНГЛО-РУМУНСЬКОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО ДОГОВОРУ.

БУКАРЕШТ, АТЕ. Шойно тепер оголошено повний текст англо-румунського договору, що його підписано в четвер. Головні постанови договору такі:

1. Оба уряди видають низку нових постанов, щоб скріпити торговельні взаємини та усунути труднощі.

2. Румунський експорт не стрічатиме на брит. ринку ніяких імпортових обмежень.

3. Англо-румунський платиничий договір підпадає ревізії.

4. Брит. підприємства дістануть у румунських пристанях смуги вільні від мита.

5. Оба уряди будуть сприяти організуванню мішаних товариств для скріплення торговельних оборотів у поодиноких ділянках.

6. Між Англією та Румунією повстануть лінії безпосередньої комунікації, морської та летунської.

7. Брит. уряд дасть Румунії 5,000,000 фунтів кредиту на 30 років на закупню виробів брит. промислу.

8. Брит. підприємства користатимуть у Румунії з усіх привілеїв, які румунський уряд признав іншим державам.

Крім того залучники до договору передбачають, що:

а) при приділі нових концесій на нафтові верчення брит. фірми користатимуть з кляззулі найбільшого упривілеєння;

б) брит. уряд закупить в Румунії 200,000 тон шпелі та призначить частину кредитів на розбудову збіжкових магазинів;

в) брит. уряд вишле до Румунії експертів, що дбатимуть про стандаризацію продуктів, експортованих до Англії.

—о—

ПАТ'ЮМКІН У МОСКВІ.

МОСКВА, АТЕ. До Москви вернувся Пат'юмкін — на двірці повитали його вищі урядовці наркомінделу. Негайно після повороту Пат'юмкін зложив Молотову звіт про розмови, переведені підчас подорожі.

—о—

ОРГАНІЗУЮТЬ ЧЕСЬКИЙ ЛЕГІОН.

ЛЬОНДОН, АТЕ. „Стар“ приносить вістку, що чехи, які живуть за кордоном, рішили зорганізувати чеський легіон. Серед 2-мільйонної чеської еміграції почалася збірка на сфінансування того плану.

—о—

ЛІБЕРАЛИ ЗА ОБОВ'ЯЗКОВОЮ ВІЙСЬКОВОЮ СЛУЖБОЮ В АНГЛІЇ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Конгрес англійської ліберальної партії в Ескерберо прийняв великою більшістю голосів резолюцію, якою апробував постанову палати громад, що вводить в Англії загальний обов'язок військової служби.

Бунт у словацькій гарнізоні?

СЛОВАЦЬКЕ ПОСОЛЬСТВО У ВАРШАВІ.

У польській пресі появилася вістка, що військова залога в Жиліні збунтувалася як довідалася, що на її місце має прийти німецьке військо. Коли надійшли відділи Глінкової гвардії та вірних урядові військ, збунтовані вояки втікли до Польщі.

Словацьке посольство у Варшаві повідомляє: 11. ц. м. утворено бюро посольства при вул. Болеслава Пруса 8. Воно прийматиме інтересантів щодня від год. 10. до 13.

Посольством кермує шарже д'аффер д-р Карло Каїновський.

Становище Японії до європейської кризи.

ВІЙСЬКОВІ НАРАДИ В ТОКІО.

ТОКІО, ПАТ. В п'ятницю відбулись 2 і півгодинні наради ген. штабу та міністерства війни, присвячені розглядові європейської кризи та становища Японії. В нарадах узяв участь м. ін. міністр та віцeminістр війни та заступник шефа ген. штабу.

ЗМІНИ В ЯПОНСЬКІЙ ДИПЛОМАТІЇ.

ТОКІО, Домей. Японський уряд рішив звільнити посольство у Празі та поручити своєму амбасадорові в Римі заступати японські інтереси в Альбанії. Рівночасно утворять посольства в Будапешті та в Букарешті і обсядять становище посла в Ліссабоні.

ЦЕНА ВІЛЬДЕ.

Таємнича пара.

Її нещасне життя стало почасти виправданням для її истовариськості. Вона не займала дітей на сходах, хоч винятково в цій кам'яниці було їх так багато, як маримухів в лісі. Вони і своїм виглядом нагадували цей гатунок грибів. В їх одязі чергувались переважно два кольори зі собою: білий і червоний. Та любити чужі діти це вже щось вроджене. Вона могла прийти на світ без цієї прикмети. Але цвіти? Ні, будь ласка, скажіть, як можна не захоплюватись альюссами емеритованої антикарки з першого поверха? Вона ніколи не звертала уваги на них, хоч антикарка майже весь день держала їх в горлоді проти фронтонних вікон кам'яниці. Ніколи, наприклад, ця особлива жінка ні одним словом не відізвлася до сторожиків, хоч мила товстюха з ясними, трохи заплавленими, рожевими краєм очима, не пропустила ніодної нагоди, щоб не зачекити яким словом нової льокаторки.

Згодом звикли мешканці кам'яниці до такої поведінки нової льокаторки. Що не казати, але її нещастя справді було поважніше від законів моралі. Ніхто, — бо нікому навіть на думку і не прийшло, — не обурювався з того приводу, що вона жила з нешлюбним чоловіком. Хоч — і відповісти на питання, чому взагалі не залягалізували свого зв'язку, теж ніхто не міг відповісти. Сусіди зліва і справа заспокоїли своє дражливе почуття моралі переважною вісткою, що він — спаралізований.

Еге-ж до того ступня спаралізований, що говорити не може. Ой, леле-тобто „живий труп“? Еге ж. Хіба ж вона не привела його сюди вночі, чи не виносило його двох мужчин на сходах аж на третій поверх, а він, навіть шиї не скрутив? А вона тоді переконувала його і у спокоювала, як розхимерну дитину. В мельтатись про цю пару) під рубрикою звання було записано „воєнний інвалід“.

Можна було в місячну ніч сісти собі на балкони і снувати багато фантастичних зв'язок на тему кохання цієї пари. Сестра жалібно-ця і безнадійно ранений вояк? Кохання з дитячих літ? Присяга на цвинтарі? У всякому разі було це таке велике кохання, таке неподібне до наших днів, що тепер навіть письменники соромляться писати про нього. Можливо, бояться, що їм не повірять. А проте саме таке кохання існувало.

У мельдунковій книжці (на жаль, це було єдине джерело, з якого можна було дещо довідатись про цю пару) під рубрикою звання було „масажистка“. Воно і згоджувалось потрохи з її способом життя: вона виходила з дому в раніхніх і вечірніх годинах. Легко було припустити, що саме в тій порі її клієнтки виходять з дому і встають а ліжка. Часом ці клієнтки впадали (так, буквально!) до її мешканця. Не зважаючи на одяг, що вказував на їх приналежність до вищої суспільної класи, не можна було їх інакше назвати, як „баби“. Вони приходили і плакали істерично, погрожувавши то благами. Звичайно відходили від неї успокоєні. Це хіба найкращий доказ, що жінка та мусіла мати легку руку, як хірург. Автім хто має

близьку людину спаралізовану, той видобуде зі свого організму не один захований нерв.

Одного дня, докладніше — ночі, збудила кам'яницю галаслива поведінка поліції. Тої самої поліції, що між іншим має за завдання дбати про публичний і нічний спокій громадянства. Поліція бігла сходами вгору, брязчала зброєю, сигналізувала і що найдивніше, просто неймовірно: затарабанила в двері нетовариської спокійної масажистки. Шойно тоді заворушилось в кам'яниці. Миттю назбиралось стільки публички, що один поліцей мусів посвятитись і гальмувати напір юрби на двері масажистки. Публіка була в нічних кафтаніках, папільотах на голові, з мохнатими грудьми і капам довшола бедер, боса і в патинках. Вона хотіла передовсім знати, чи не зайшла яка помилка. Вона інформувала поліцію, який має її стримувати, що живе тут Богу духа винна масажистка зі своїм спаралізованим чоловіком. Публіка в обличчі нещастя стала відразу величодуща і освятила негальний зв'язок масажистки з інвалідом. Однак, коли поліція вперто запевняла, що помилка виключена, публіка найжилась і почала напірати на нього, щоб він до біса подав їй причину. Нічого більшого, тільки яке це підозріння впало на масажистку? Коли поліцей урядово мовчав і заперечував головою, публіка почала сама шукати за ним кою, якою можна б дістатись до клубка. Нитка скоро знайшлася. Не дивота: стільки ж людей шукало за нею! Нічого іншого тільки якась з її клієнток мусіла змерти їй „під пальцями“, а що тестамент видався підозрілий, отже...

(Докінчення буде.)

Мін. Бонне про співпрацю Франції з Англією

САВТГЕМПТОН, ПАТ. У суботу 13. чм. вполудне приїхав до Савтгемптон мін. Бонне з дружиною, де привітав його французький посол Корбен та представники британських урядових код. Міністр узяв участь у загальних зборах англійсько-французького уряду. Як представник французького уряду. Вечором виступив на бенкеті промову про французько-британську співпрацю. На початку своєї промови міністр підкреслював велике значіння французько-англійського зв'язку в справі зближення і приязни між обома державами. Далі мін. Бонне підкреслював спокій та опанування, що його виявляв французький народ до останніх міжнародних подій. Торкнувшись договору в Мінхені про подальше підкреслення, що керівництво французької політики зробило помилку, якби по підписанні згаданого договору занехали відповідної підготовки, щоб побороти нові трудно-

щі, що мусіли знову виринути. Зусиль французького народу не можуть ніде краще зрозуміти ніж у Б. Британії. Французько-англійська співпраця ніколи не була така тісна і солідарна, ніколи не була краще з'ясованих цілей, ніколи не була окреслена такою рішучою волею, як тепер. І В. Британія і Франція бажають лише забезпечити своїм народам свободне життя в рамках обох імперій. Громадянства обох держав знають, що закордонна політика їх урядів змагає проти спроб світової гегемонії. Франція та В. Британія не хочуть війни, бо здають собі справу, які наслідки потягнуло б це за собою. Франція та Англія дали свої підписи народам, які рішуче боронити своєї незалежності і свободи. В. Британія і Франція дотримують слова.

В неділю вполудне мін. Бонне вернувся літаком до Парижа.

ВАЖНЕ ДЛЯ КУРЦІВ ОБОХ ПОЛІВ! ДЕЛІГ. ФРАНЦУЗЬКОГО ТЮТЮНЕВОГО МОНОПОЛІЮ В ПОЛЬЩІ
ОСЬ НОВІ ЦІНИ: BALTO 7 1/2 сот. шт., GITANES MARYLAND 8 сот. шт., GITANES WIZIR 7 сот. шт., WEEK-END 7 сот. шт., ЛЮЛЬКОВИ ТЮТЮН SCAFERLATI 300. 250 за 50 гр

Перед остаточною порозумінням між сербами і хорватами.

БІЛГОРОД, ПАТ. Політичні кола сподіваються, що незадовго дійде до остаточного порозуміння між урядом і хорватами незважаючи на різні труднощі. Здогадуються, що основою буде порозуміння між прем. Цветковичем і провідником хорватів д-ром Мачеком. Справа йде про конституцію з 1931 р., що допускає зміни в адміністративний поділ, буде створена нова адміністративна одиниця під назвою «хорватська бановина», що охоплюватиме дотепершні бановини савську і приморську, сото землі замешкали хорватами. Остаточно усталиють простір нової адміністративної одиниці, в якій хорвати мали б свою автономію, по виборах до парламенту, що будуть плебісцитом якщо йде про Боснію, ієрциговину і Сирію. Підчас голосування до парламенту населення цих земель мало б висловитися за евен-туальним прилученням до «хорватської бановини». Це порозуміння між урядом і хорватами передбачає спільну для цілої Югославії закордонну політику, військо і публічну безпеку.

Далі передбачає створення нового концентраційного уряду, що здійснив би порозуміння і гармонійно розв'язав би всі справи, зв'язані з переведенням у життя цих змін.

Добре поінформовані кола запевняють, що закінчення з остаточною порозумінням між урядом прем. Цветковича і хорватами було радше наслідком розбіжностей щодо технічних подробиць ніж злої волі одного з контрагентів. Постанови у справі автономії для хорватів не переводитимуть етапами. І урядові кола і хорвати здають собі справу з якинашвидшого переведення в життя порозуміння, що причиниться до дальшого зміцнення внутрішньої сили держави.

Хорватські політики у своїх домаганнях не виходять поза рамки порозуміння з 27. квітня ц. р. Вони знають, що до зміни конституції у справі заповнення повної автономії для хорватів не може дійти швидше, доки король Петро II. не досягне повнолітності, себто 18 років. Тепер молодий король має 16 років.

Італія не має ніяких територіальних домагань до Франції.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Дипломатичний кореспондент «Сандей Таймс» у подає такі подробиці на тему італійсько-французьких взаємин: Майже два тижні перед промовою Дала-ді мін. Чіано заснував французькому амбасадору в Римі суть італійських домагань. Італійський міністр — пише кореспондент — відкинув усі думки будтоби Італія мала якінебудь територіальні домагання до Франції. Італійські домагання — заявив мін. Чіано — обмежені: 1) вільної смуги в пристані Джібутті, 2) участі в управі залізницею Джібутті—Аддіс-Абеба, 3) два місця в управі суецького каналу і 4) привернення туніської конвенції з 1896 р.,

що гарантувала італійцям в Тунісі низку торговельних і правних привілеїв та право зберігати італійське громадянство. Ці домагання перекладав французький амбасадор своєму урядові без коментарів. Французька відповідь ще не надійшла. Однак від висунення цих домагань Італія згодилася підписати військовий союз з Німеччиною. Тому атмосфера до переговорів не покрасчала. Нема сумніву — пише «Сандей Таймс» — що згода Франції на переговори з Італією стрінулася би з повною згодою Англії. Однак Франція мусить бути єдиним суддею того, що може зробити й Англія не робити ніякого натиску на Францію.

Кампанія німецької преси проти Польщі.

БЕРЛІН, ПАТ. Стаття Гебельса у «Фельксер Беобахтер» п. н. «Багнети як напрямні» стала для провінційальної німецької преси сигналом до статей такого самого змісту і یرітичних у такому самому дусі. Всі вони починаються «десторогою» для Польщі, зокрема для польської преси. Ці статті змагають заробити для Німеччини «добру зрагу» в відношенні держав, бо в них кладуть на та, що Німеччина у протилежності до «розбурханої Польщі» зберігає спокій і не

загострює положення. «Франкфуртер Цайтунг» пише, що це Польща, а не Німеччина винувата за напруження польсько-німецьких взаємин. Здогадній агресивності Польщі протиставить помірковані і спокійні тенденції Німеччини.

ПАРИЖ, ПАТ. Французька преса обговорюючи німецькі пропагандистські виступи у справі Данцігу підкреслює однодушно, що всі спроби односторонньої зміни в Данцігу стрінуться з найрішучішим спротивом.

Нові бомбові замаху в Лондоні.

ЛЬОНДОН, ПАТ. У суботу 13. ч. м. в по-лі зійшло до нових замахів у Лондоні, де в різних місцях вибухли 4 бомби. Невикри-ті дотепер замахові залишили всі чотири бомби в переховальних підземній залізничі: на двірці Мербл Арч коло Гайд Парку, на двірці Едгар й одну в Гамерсміт. Бомба на двірці в Мербл Арч вибухнула в год. 10 вечором і знищила ціле улаштування, але не змісти нікого не зранила. Слід згада-ти, що на цьому двірці вибухала вже раз бомба 12. квітня ц. р. Бомба на двірці Едгар ви-бухнула 15. квітня пізніше і теж знищила ула-штування. Четверта бомба в Га-

мерсміт вибухла коло год. 10 вечором і зра-нила одну особу. У зв'язку з постійними за-махами «Скотленд Ярл» видав приказ, щоб усі переховальні в Лондоні берегли поліції та детективи. Ірландські терористи найчасті-ше послугуються такою метою: переда-ють до переховальних бомби з годинниковим механізмом, скриті у ручних клаунах або викидають бомби до крамниць крізь отвори на листи. Останні замаху найбільшого «вік-сидового» руху, а не вночі або над раном, як це було дотепер.

Наглий поворот Герінга.

Одночасно щоденник «Парі Суар» пові-домляє про приспінений нагло поворот марш. Герінга, який їхав до Мадриду на святочну дефіляду. Однак хоч Герінг нагло змінив свій план, виїзду господарського представни-ка Німеччини Вольфганга до Еспанії не відкли-кано. Берлінський кореспондент здогадується, що канц. Гітлер по нарадах в останніх днях з мін. фон Рібентропом, бажає тепер відбутися безпосередню нараду з марш. Герінгом.

БЕРЛІН, ПАТ. Марш. Герінг вернувся до Берліна в суботу вечором.

ПЕРЕД ВЕЛИКОЮ ПРОМОВОЮ ГЕН. ФРАНКО.

МАДРИТ, ПАТ. З нагоди дефіляди «пе-ремоги» ген. Франко виступить велику про-мову про становище Еспанії до актуальних міжнародних проблем.

НАГЛА ВІЗИТА КАНЦ. ГІТЛЕРА НА ЛІНІ ЗІГФІДА.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє: В неділю рано канц. Гітлер приїхав в околиці Аахен на інспекцію вже ви-кінчених тамоніх фортифікацій або таких, що їх викінчують. З канц. Гітлером є провід-ник СС. Гімлер і пресовий шеф д-р Дітріх. Канцлера привітав начальний командант збройних сил ген. Кайтель, командант вій-ськової групи ч. 2 ген. фон Віппелен та ін-спектор фортифікацій ген. Якоб. По звіті генералів канцлер виїхав самоходом в терен.

ВИБУХ ПРИ БУДОВІ ТВЕРДИНИ В МЕМЕЛІ.

Польська преса подає за московськими «Ізвестія»-ми, що в мемельській пристані сильний вибух знищив нові твердині, збудов-ані в останніх чотирьох тижнях по прилу-ченні Мемеля до Німеччини. Підчас вибуху згинуло 4-ох робітників. Поліція арештувала 6 робітників і 5-ох саперів.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ДАЛІ ЖДЕ НА МОРІ.

КВІБЕК, ПАТ. Мряка і ледові гори далі спинюють подорож корабля «Емпрес оф Евстреліе», що везе англійську королівську пару до Канади і корабель стоїть на морі. Корабель не зможе приїхати до Квібеку ще навіть у вівторок. Це спізнєння викликало велике замішання у програмі візиту.

ПЕРЕД НОВОЮ ПРОМОВОЮ КАНЦЛЕРА ГІТЛЕРА.

ПАРИЖ, ПАТ. Берлінський кореспондент «Firaro» повідомляє, що канц. Гітлер скликав на нараду партійних провідників на цей тиж-день. Нарада відбудеться не в Мінхені, але в однім з західних міст, мабуть в Кельні. На цій нараді канцлер виступить промову про тепе-рішні політичне положення та обговорить план акції на найближчі місяці.

ЗМІЦНЕННЯ ПРИЯЗНИ МІЖ ІТАЛІЄЮ ТА ЮГОСЛАВІЄЮ.

БІЛГОРОД, ПАТ. В понеділок 15. ч. м. ре-гент кн. Павло з дружиною і мін. Маркович вертаються з офіційної візиту в Рим. Білго-родська преса подає обширні звіти своїх ко-респондентів про сердечне прийняття та озаці-населення італійських міст для югославянських гостей. Покищо нема ще подробиць про хід розмов між кн. Павлом і мін. Марковичем та Мусолінієм і мін. Чіаном. У Білгороді панує удо-волення з ходу візиту і переконання, що від-носини між Італією та Югославією будуть роз-виватися приязно.

Союз між Китаєм і ССРС?

ШАНГАЙ, ПАТ. Світські кола запе-речують японські вістки про підписання ки-тайсько-світського договору. Ці кола за-являють, що зпоміж численних вісток япон-ської преси точна є одна, а саме про від-криття летунської лінії Сянфу—Москва.

ЗМІНИ В КОМІСАРІЯТІ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ У МОСКВІ.

МОСКВА, ПАТ. Згідно з неофіційними вістками дотеперішній шеф пресового відді-лу комісаріату закордонних справ Гнедін від-ійшов зі свого становища. Шефом пресово-го відділу призначений Шеглов. Відійшов теж дотеперішній заступник шефа пресового відділу Шмідт, б. радник амбасадни совітської в Лондоні.

Чи можна замовити собі сні?

даї перфуми.

Під час експерименту зробив англійський лікар Гервей. Він уживав водночас двох ліків: одну, коли виїздив на село, другу, коли спілкувався з товаришем маляря, йдучи до

Міс Париж.

По опису парника М.С. ...

Після лектури Овідія.

Учений Гервей прочитав одного вечора кілька разів одне місце з "Метаморфоз" Овідія і образ, який схотів зі своєї лектури, переніс у формі рисунку на стіну. Підчас цього він смоктав корінь ірісу, що мав своєрідний сильний смак. Його льокая колись несподівано у сні вложив йому в уста корінь ірісу. Виявилось, що коли цей експеримент зробили, психолог побачив у сні точно той образ, який був зв'язаний з відповідним місцем у Овідія.

Шелести.

Найживішим збудником снів бувають усякі шелести. Коли вітер ударяє вікном підчас нашого сну, хтось кине якийсь важкий предмет на землю або вистрілить, тоді у сні виринають негайно сни, що зв'язані з різними подібними нашими переживаннями. Один дослідник зробив такий експеримент: на одному балю він танцював на переміну із двома дамами. Диригент оркестри грав за кожним разом іншу мелодію, але точно вибрану при танці з одною дамою. Це були мелодії, які в домі вченого награвав старий стінний годинник, коли вбивав означену годину. Означена мелодія годинника розбуджувала сон, в якому з'являлася постать дами, що танцювала з ученим у супроводі цієї самої музики.

Радн для захохання.

Коли хтось закоханий і часто мріє про особу далеко йому, а ця особа йому сниться, він може спробувати вжити перфуми цієї особи, якою накропить собі час-до-часу подушку. Часто якась частина гардероби сильно наперфумована і залишена в кімнаті, викликає у сні образ даної особи досить для нас далекої. Найважливішою спонуккою снів бувають т. зв. „нездійснені бажання“. Цим треба пояснити собі, що щасливо закохані сплять найчастіше твердим сном і не бачать в ньому нічого.

му сусідстві від цього найвищого пам'ятника, відкриють у музею Трокадеро виставу різних історичних споминів, що мають зв'язок із цією площею, давньої світової вистави. 22 червня виберуть молодшу гарну королеву Айфелевої вежі зпоміж найкращих паризьких дівчат.

Правила для вибору міс Айфелевої вежі такі: кандидатками на титул міс Айфелевої вежі можуть бути дівчата ростом не менші, як 1 метр 82 см. Комітет хоче цим знайти таку кандидатку, яка своєю будовою якнайбільше нагадувала б струнку вежу. Ріжниця буде тільки в одному: Айфелева вежа щораз вужча вгору, а щораз ширша вдоліні. На цей день і на 9. липня призначені прилюдні балі для населення міста під залізними визаннями вежі. 16. червня на першому поверсі вежі виліплюють головну вигру, загально доступної державної лотерії, що зробить якогось парижанина мільонером. На вежі будуть висвітлювати окремими кольоровими сигналами виставлені числа, так, що всі зможуть стежити за подвійними етапами лотерії, що матиме при головної ще багато інших премій.

Великі маіонери

Вдова американського мільонера короля стала Корріган живе постійно в Лондоні, де бодяй раз на рік хоче притягати увагу публіки своєю фантазією. На 20. липня вона заповнила вже окрему вечерку з балетом у честь княжої пари Кентів. Для цієї мети вона виарендувала історичну палату на славній вулиці Парк Лейн. Минулого року вона приймала гостей у палаті князів Мальбору, про пишноту якого говорили кілька місяців. Кілька років тому вона придумала прогулку для своїх приятелів на кораблі. В Амстердамі сіла на літак, поїхала на Суматру, там виарендувала корабель, що стояв у пристані і переробила його на чудовий яхт. Тоді вона запросила своїх приятелів у подорож по південних морях на цілий місяць. Коли подорож скінчилася, вона мусіла заплатити велику суму корабельному товариству, щоб воно могло з яхту зробити звичайний пасажирський пароплав.

Міліонер волоцюгою.

В Нью Йорку арештували мільонера Франка Еріксона, що доробився маєтку різними махінаціями на перегонах і спортових змаганнях. Останніми часами він ховався як волоцюга, їдлив фальшивими паперами і носив зброю без дозволу. Його звільнили за кавцією 100.000 доларів, а на судовий допит він приїхав у прегарній лімузині. Справжня причина його арештування: його темні звязки з гангстерами.

Убрання, пальта, костюми
від зол. 50' — у великій виборі
у ШАПІРИ, Личаківська 1, Львів

Капелюхи, що кричать.

На мексиканському острові Тіуорон, де живуть ще індіанці, носять індіанські дівчата сукні і капелюхи з пер. Деякі з них мають капелюхи велетенських розмірів і як дехто може думати на те, щоб охоронити своє лице від сонця. Неодина чужинець пройшовши мимо жінки з таким парасолом на голові, оглядається, коли почує годоси, які йдуть з того капелюха. Він може нераз помітити, як жінка схилиється під тягарем на своїй голові, розв'язує стяжки і зпоза численних пер ви-
тягає дитину.

Гумор.

Помста письменника.

Відомий французький повістяр Олександр Дюма, автор „Трьох мушкетерів“, діставав великі гонорари. Він мав умову із своїм видавцем, що цей платити йому буде від рядка. За якийсь час видавець запитав, що Дюма заповнює сторінки такими розмовами:

- Що чувати?
— Нічого.
— Нічого?
— Таки нічого.
— А чому?

Видавець розгнівався і найближчу умову зробив з письменником, що буде платити йому від слова. Дюма, щоб помститися, ввів до своєї повісті трьох гикавих і одну жінку, що вічно повторяла „сі“ (так).

Наукова відповідь.

Одна старша панна обурюється в розмові на поведінку сучасної молоді і каже: „Бо це не є ніяка любов, прошу панства. Ну, нехай, хто мені подасть наукову дефініцію любови?“

Один професор обертається і каже: «Це не є так важко. Любов, прошу пані, одного індивідуум до другого це диспозиція інтерпретувати якнайбільшу суму явищ своєю аперцепційною здібністю по лінії бажання, що є вислідною між фізичними потребами і духовними аспіраціями».

НОВИНИ

16

ТРАВЕНЬ

ВІВТОРОК

Ст. ст. 3 травня 1939.

† Теодосія пел.

Лат. Івана непом.

Сонце: схід — 3.37, захід — 19.04.

Місяць: схід — 2.47, захід — 16.44.

Завтра: 17. травня. Середа.

Ст. ст. 4 травня 1939.

Понеді.

Лат. Пасхаліса.

Сонце: схід — 3.36, захід — 19.05.

Місяць: схід — 3.40, захід — 19.02.

— 0 —

— Вже появився у мистецькому виконанні портрет Іх Експ. Митрополита Шентицького. Цей портрет призначений на будову церкви у Прилбичах — родинному селі Митрополита. Розмір 40x70 см. Можна набити у всіх книгарнях. Замавляти у В-ві „Рідна Книжка“, Львів вул. Театральна 3. Ціна портрету разом з пересилкою 2.25 зол. — Комітет будови церкви у Прилбичах. 988 — 10

— Лиси, пелеринки, боа, готові і на замовлення поручає Юлія Гаушевський Львів, пл. Капітульна 3 І. п. тел. 254-46. Нові журнали мод на 1940 р. До кінця травня дешеві перерібки.

— Святочний концерт у честь Шевченка. Заходом Філії „Просвіти“ ім. Т. Шевченка та М. Шашкевича у Львові й силами читальні „Просвіти“ Львова і львівського повіту відбудеться в четвер 18. травня ц. р. в салі Театру „Колісей“ в год. 12-й впол. Святочний Концерт з нагоди 125-их роковин народив Тараса Шевченка, Патрона львівської філії з нагоди 25-ліття її існування. Билети можна набити в Союзному Базарі від понеділка 15. ц. м. щоденно від год. 10—14 і 16—19 та в день концерту в касі Театру „Колісей“ уже від год. 10-ої. Подробниці в афішах.

ПОЗІР!

ПОЗІР!

Нашу крамницю з фарбами, лікерами, покостами та іншими господарськими артикулами

МІ ПЕРЕНЕСЛИ

до нового локалю в РИНКУ ч. 45, р.г. вул. ГРОДЗИЦЬКИХ. Просимо відвідати нас на новому крашомі місці.

Кооп. „ФАРБОКРАМ“

— Вислід збірки на Товариство „Відродження“ у Львові. Головна Рада Українського Протинальогольного Товариства „Відродження“ у Львові подає до відома українського громадянства, що прилюдна збірка на статутіві цілі Т-ва „Відродження“, переведена на терені міста Львова до замкнених пушок у неділю 23. квітня ц. р., дала квоту 676.81 зол. Головна Рада складає цією дорогою щиро подяку за жертвенний труд усім ВП. Збірщикам і тим П. Т. особам та установам, що своєю цінною співпрацею причинилися до вдатного вислід збірки. Зокрема щиро дякує Українському Громадянству міста Львова за щедру жертвенність і розуміння завдань Товариства „Відродження“. — Головна Рада Українського Протинальогольного Т-ва „Відродження“.

— Весняні квіти фотографуйте на кольорових фільмах „Агфа-Кольор-Ной“. — Дістанете в українській фотокрамниці Е-КОМП, Львів, Сикстуська ч. 29, тел. 203-30. 1—2

— Нефортунна помилка. У дописі зі Стрия („Діло“ ч. 93) помилково подано назвище одного з виконавців тамошнього Шевченківського концерту: „Мартіні-Маслюк“ замість „Юсків-Терен“. Цю помилку спростовано у новинці (ч. 104), але у такій стилізації, якою почував себе обраний п. Мартіні-Маслюк. Зазначуємо, що обидві ті замітки були прислані зі Стрия. Редакція не мала ніякого заміру ані потреби ображувати когонебудь з вище названих артистів, зокрема арт. Мартіні-Маслюка, проти якого ніхто не може мати, як до відомого артиста, людини й громадянина, ніяких застережень. Гадлемо, що й наш стрийський дописувач теж зробив свою помилку тільки неспростом, через недовгад.

— Новим тернопільським старостою призначений від 1. червня ц. р. віцедиректор соймового бюро Н. Майковський. Дотепершній управитель староства в Тернополі д-р Ст. Зайонц призначений на становище старости в Коничиних.

— Теоретично-практичний інструкторський курс шовківництва уладжує центральна досвідна станція шовківництва в Мілянівку к. Варшави від 1. червня до 1. липня ц. р. Курс призначений для різних і самоуправних інструкторів та осіб, які бажають працювати над поширенням шовківництва у краю. Оплата за курс 20 зол. Кошти прожитку і помешкання в Мілянівку або у Варшаві платять самі курсанти або установи, що їх висилають. Подання у справі прийняття на курс слід надсилати до згадан. досвідної станції в Мілянівку к. Варшави до 25. травня ц. р. Ближчі інформації кандидатам зі Сх. Галичини дає інспекторат шовківництва Хліборобської Палати у Львові при вул. Коперника ч. 20.

— Таємна смерть урядовця амбасад. В околиці Сандомира трапилася минулої ночі на залізничному шляху таємна трагедія з урядовцем американської амбасад у Варшаві Володимиром Гротовським, польським громадянином. Гротовський виїхав в середу 10. ц. м. з Варшави до Львова. В околиці Сандомира подорожні почули нагло страшний крик і деякі з них замітили, що Гротовський впав на шлях. Тому поїзд затримали і важко раненого Гротовського перевезли до шпиталю в Тарнобжегу, де він помер. Покищо слідство не вяснило подобиць таємної смерті В. Гротовського. Деякі подорожні зізнають, що Гротовський вихилився через вікно і сильно вдарився головою до залізничного мосту; інші подорожні знають, що Гротовський отворив двері вагону і випав нещасливо на залізничний шлях та важко потовкся.

— Виселяють німців з прикордонної смуги. Краківський „KŁC“ повідомляє, що влада виселила 99 німців з прикордонної смуги ново-томиського повіту за „нелюдяне відношення“ до польської держави, що могло загрожити безпеці і публічному ладові.

— Нові вимоги при концесіях на аптики. Міністерство суспільної опіки оголосило розпорядок з новими умовами у справі концесій на аптики. Згідно з розпорядком міністерства, першенство у справі концесій матимуть особи, які крім відповідних кваліфікацій викажуться добровольчою службою в польському війську. Особам понад 60 років не будуть признавати концесій.

— „Масова чистка“ серед адвокатських аплікантів. Польська преса повідомляє, що в усіх Окружних Адвокатських Палатах Польщі скреслили в останньому часі 257 адвокатських аплікантів, яких „кваліфікації не відповідають постановам нового закону про устрій адвокатури“. „Чистка“ обняла передовсім адвокатських аплікантів українців і жидів. До того не слід забувати, що при недавніх іспитах адвокатських аплікантів „упала“ майже половина українських і жидівських адвокатських аплікантів. Тому розміри цієї „чистки“ адвокатських аплікантів куди більші.

— Львівська хроніка. Невідомі злодії забрали з крамниці І. Гречаника при пл. Голуховських ч. 11 різних товарів на 560 зол. — При вул. Жовківській невідомий напасник вирвав С. Рапапорт торбинку, в якій був 1 зол. та інші дрібнички. При вул. Сикстуській і Словацького ударився трамвай з авто, яке ушкодив. — При вул. Стрийській авто наїхало на В. Новаковського, якого сильно потовкло. — На головнім дворці у Львові поліція притримала 16-літнього Ничковського з Бродів Старих, який втік з дому і відставив його до батьків.

ФОТОГРАФ МІСЬКИХ ТЕАТРІВ

Photo-Studio „Van Dyk“

Ателіє модерного фотографічного мистецтва виконує: портрети до нормальної величини, навіть зі старих фотографій та всілякі знімки найновішими рефлексорами по конкурентним цінам. — Для П. Т. Акторів спеціальна лабораторія до аматорських праць.

тепер Львів, ул. Коперника 21. І. п. 871

Ріг вул. Словацького.

— 30

— Краєва хроніка. У Межигір'ю пов. Бучач невідомі грабіжники напали на Е. Гросу, стероризували його родину і забрали 190 зол. Підчас бійки грабіжники ранили важко сина нападеного Давида Гросу. Поліція шукає 32 грабіжниками. — Недалеко станції Пишківці пов. Бучач поїзд наїхав на стіс каміння, що його наклали на залізничному шляху невідомі справники. Влада веде слідство.

— Банкротство найбільшої фірми в Лодзі. Оголошення банкрутства одної з найбільших фабрик в Європі, акційної спілки „Відзевська Індустрія“ в Лодзі, викликало велитенське враження в господарсько-фінансових колах Польщі. Польська преса пише, що довгі збанкрутовані фірми сягають 100 мільйонів золотих. Самому державному скарбові фірма залишає з податками на суму 18 мільйонів зол., англійським банкам 25 мільйонів зол. На

Що писало „Діло“ 50 років тому

РОЗСЛІДИ ПОКЛАДІВ СОЛИ.

„Професора львівської політехніки Ю. Медведя запросяли до розслідування покладів соли в околицях Добромиля, бо мабуть тому, що внаслідок замирення копальні у Ляцькому існування тамошньої околиці.“

ВОРОГИ ДЕРЖАВИ І БАТЬКІВЩИНИ.

Берлін, 15. травня. В копальнях Гаген і Норд-колу Ахен вибухнув страйк і поширюється думка, що в копальнях у Глінгільф на Шлезьку застрайкує 3.000 гірників, а в Гермесдорф вибухнув також страйк. Цісар відповідаючи депутатам робітників сказав, що вважає кожного соціал-демократа ворогом держави і батьківщини.

В АВСТРИЙСЬКИМ ПОЧТОВІМ РУСІ

мають завести нове уладження, а саме, листи, що везуть на поспішні залізничні поїзди видаватимуться поштовим урядам і на таких станціях, де ті поїзди не зупиняються. При допосліді окремого приладу видаватимуть листи підчас їзди з поштового вагону і поштової служба, що ждатиме на двірці, забере листи.

негайні платності треба тепер фірмі 15 мільйонів зол. Загальні обороти „Відзевської Індустрії“ сягали 80 мільйонів зол. річно, в останньому часі спали до 30 мільйонів зол. Причиною банкрутства були не лише фінансові клопоти, але також непорозуміння між вдовою підприємства Оскаром Коном та її сином Максом Коном, який недавно вступив в процес з батьком за 625.000 зол. 800 робітників залишилося без праці. Вони зголосилися зі своїми домаганнями до синдикату Жмієвського, якого призначив окружний суд. До уряду фірмою ввійде мабуть теж директор адміністративного департаменту в міністерстві внутрішніх справ М. Годлевський.

— Арештування пачкарів. На польському мецьким кордоні в околиці шлезької Руди вживлену діяльність ватага пачкарів, що пачковувала людей з Німеччини до Польщі, навпаки. Крім нагороди за перепачкування через кордон члени ватаги ограблювали жертви з грошей і вартісних предметів. Днями обікрали А. Клечевського, якому забрали 5.000 зол. Згаданий А. Клечевський втік з Польщі до Польщі. Ватага ограбила також рабама Длуговського, якому забрала 600 мецьких марок. Провідником ватаги була та Малеська з Руди. Крім неї поліція арештувала ще 5-ох членів ватаги.

— Масові самогубства на Шлезьку. В околицях повисівся у власнім помешканні Епштайн. Причиною самогубства було розривання життям. — У Ліпінгах самогубством Павло Піпа. Причиною самогубства була умова недуга. — В Хожові самогубством Пётр Базан, який теж був умишленим дужий. На цьому тлі дійшло теж до самогубства 66-літньою Катериною Валасовою, яка вийшла до криниці. На залізничному шляху під колесами знайшли змасаковане тіло Матуської, да веде слідство, що було причиною її смерті.

— Велитенські зловживання на пошті в Парижі. В головнім поштово-телеграфній дирекції в Парижі викрили велитенські зловживання. Слідство виявило, що кількох урядовців забирали собі французькі поштові Дефранданти міркували, що пошкодують, будуть жалуватися з огляду на розпорядження забороняє пересилати гроші за допомогою листами. Однак кількох пошкодують, нулося до суду, що перевів слідство, вилучило винуватців. Дотепер поліція арештувала поштових урядовців. Одні з них прислали, що в останніх двох місяцях прислали тисяч франків.

— Бунт в'язнів у румунській в'язниці. Йовій дійшло минулої ночі до бунту в'язнів у місцевій в'язниці, де в'язні пробували зруйнувати будинок. Заарештована поліція вилучила з в'язниці.

— Мандрівні священики. Безбожники союзу безбожників в СССР нарікає, що

20. У. Дла сербю вола.
21. У. Невольник.
22. У. Мати Палмича.
23. У. Шена Боладу.

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkij. Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo”, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo”, Lwów. Wyd. 1934
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло”. З друкарні Вид. Спілки „Діло”. Львів.